

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 11C/51/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122437480
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľudmila Škvaridlová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2023:6122437480.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza samosudkyňou JUDr. Ľudmilou Škvaridlovou v právnej veci žalobcu A. B. C., D., E., nar. XX.X.XXXX, bytom F. G. XXXX/XX, H. C., zast. JUDr. Andrejom Garom, advokátom so sídlom Štefánikova 14, Bratislava-Staré Mesto, IČO: 30 850 436 proti žalovanej A. I. C., nar. X.XX.XXXX, bytom C. XXXX/XX H., zast. SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava IČO: 36 862 711 o zaplatenie sumy vo výške 114,21 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 114,21 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 114,21 eur od 28.11.2021 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. P r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobným návrhom domáhal prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu o vydanie platobného rozkazu, ktorým mu súd prisúdi sumu 114,21 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 114,21 eur od 28.11.2021 do zaplatenia a uplatnil aj trovy konania.

Návrh na začatie konania odôvodnil tým, že voči žalovanej sa domáha náhrady škody spočívajúcej vo vynaložených nákladoch v súvislosti s cestou do miesta bydliska maloletého dieťaťa a späť.

Ďalej uviedol, že žalobca a žalovaná vedú konanie o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu vedené na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 a konanie o rozvod a úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozводе, vedené na Okresnom súde Bratislava IV. sp. zn. 13P 91/2019.

Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 4.10.2021 č. k. 18P 54/2019 zmenil uznesenie Okresného súdu Prievidza, č. k. 12P 44/2019 zo dňa 14.10.2019 na čas do právoplatného skončenia konania vedenom na Okresnom súde Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 tak, že žalobca je oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v čase od soboty 10.00 hod. nepretržite do nedele do 18.00 hod. bez prítomnosti žalovanej, ktorá je povinná maloleté dieťa na stretnutie so žalobcom včas a riadne pripraviť a stretnutie umožniť s tým, že žalobca si maloletého riadne na styk pripraveného pred kultúrnym domom v H. J. K. J., pred kultúrnym domom prevezme a na tom istom mieste maloletého žalovanej vráti.

Toto rozhodnutie nadobudlo vykonateľnosť dňa 21.10.2021.

Žalovaná však vykonateľné súdne rozhodnutie dobrovoľne nerešpektuje, sústavne bráni v styku žalobcu s maloletým a rôznymi obštrukciami a prietahmi tak žalovaná zmarila do dnešného dňa takmer 60 stykov žalobcu s maloletým.

Žalovaná opakovane nereaguje na SMS správy žalobcu, ohľadom maloletého nekomunikuje, neposkytuje základné informácie o maloletom a kladie si vlastné podmienky pre styk žalobcu s dieťaťom a vytvára obštrukcie, ktorými sa snaží mylne vyvolávať dojem, že ona je síce ochotná dodržiavať súdne rozhodnutie, ale podľa tvrdení žalovanej to údajne objektívne prekážky na strane dieťaťa neumožňujú.

Ďalej uviedol, že žalobca v zmysle vykonateľného rozhodnutia šiel dňa 27.11.2021 prevziať maloletého za účelom tohto stretnutia a pricestoval z miesta bydliska. Pred príchodom upovedomil žalovanú o svojom príchode prostredníctvom SMS správy, na čo žalovaná nereagovala. V deň realizácie styku v zmysle nariadeného neodkladného opatrenia sa žalobca dostavil na miesto prevzatia maloletého a žalovaná mu oznámila, že maloletý odmieta realizáciu styku so svojim otcom. Žalobca sa v dôsledku tendenčných tvrdení žalovanej spojených s pravdepodobným zastrašovaním a rozrušovaním dieťaťa, pred dom žalovanej dostavil, privolať hliadku policajného zboru a následne stretnutie oznámil prostredníctvom zápisnice, ktorú predložil k tomuto návrhu.

Žalobca má za to, že za zmarený styk preberá zodpovednosť výlučne žalovaná z dôvodu, že maloletého na styk riadne nepripravila, ako jej vyplýva povinnosť z rozhodnutia súdu, navyše zo znaleckého posudku č. 144/2020 vypracovanom znalkyňou D. B. K., D. vyplývajú závažné skutočnosti, ktoré len potvrdzujú, že žalovaná umocňuje u maloletého ňou naučenú krátkodobú odmietavú reakciu maloletého k smerom k žalobcovi. Táto reakcia však aj na základe posudku znalkyne po chvíli opadá a maloletý sa vie so žalobcom radostne hrať a komunikovať. Znalecký posudok bol vypracovaný na požiadanie Okresného súdu Prievidza do konania sp. zn. 18P 54/2019.

Znalkyňa uviedla, že žalovaná si kladie vlastné podmienky pre styk žalobcu s maloletým a zároveň negatívne ovplyvňuje maloletého proti žalobcovi s tým, že si dieťa osvojuje negatívne nastavenie žalovanej proti žalobcovi a jej odmietavý postoj k realizáciám styku. Podľa znaleckého posudku je zrejmé, že maloletý podvedome koná rovnako ako žalovaná v záujme dosiahnutia harmónie správania žalovanej. Znalkyňa nemala pochopenie nad nezaujmom žalovanej zmeniť svoj prístup pri príprave maloletého na styk, čím len upevňuje tvrdenie, že žalovanej marenie styku vyhovuje a jej snaha uskutočniť styk je len predstieraná.

Žalobca si uplatňuje nárok na náhradu škody, za ktorej vznik zodpovedá žalovaná v dôsledku vyššie uvedeného konania a ktorá spočíva v zbytočne vynaložených nákladoch na cestu z Bratislavy do Bojníc a späť.

Neposkytnutím potrebnej súčinnosti porušila svoju prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 Občianskeho zákona, nakoľko každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí, čím vedome spôsobila škodu žalobcovi. Žalobca zbytočne vynaložil náklady na cestu Bratislava – Bojnice a späť.

Žalovaná je podľa vyššie citovaného zákonného ustanovenia povinná predchádzať vzniku škody a omisívne konanie má taktiež za následok vznik škody.

Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČSR z 22. 12. 1987 sp. zn. 1 Cz 63/87, judikatúru označená pod R 12/1990, v zmysle ktorej rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do výchovy, zodpovedá za škodu vzniknutú druhému z rodičov v dôsledku zmarenia styku s dieťaťom aj vtedy, keď tohto rodiča včas neinformoval o objektívnej prekážke (napr. o ochorení dieťaťa) brániacej uskutočneniu styku s maloletým na určitý čas.

Tiež poukázal na § 420 ods. 1 Občianskeho zákona, v zmysle ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti; tiež poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Košice - okolie zo dňa 20.8.2020 sp. zn. 2Co 9/2020 v obdobnej veci, kde súd konštatuje, že ak je rodičovi zverené dieťa do osobnej starostlivosti a je jeho povinnosťou strpieť právo druhého rodiča na realizáciu styku s dieťaťom a zároveň je povinný dieťa na takýto styk riadne pripraviť. Rodič zodpovedá druhému rodičovi za škodu, ktorá mu nerealizáciou (zmarením) styku vznikla. Pôjde najmä o vynaložené náklady v súvislosti s cestou do miesta bydliska dieťaťa a späť a podobne.

Príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovanou a škodou je daná tým, že ak by žalovaná rešpektovala právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie a umožnila žalobcovi bez obštrukcií styk žalobcu s maloletým, prípadne včas, riadne a náležite upovedomila žalobcu o objektívnej prekážke zakladajúci predpoklad nemožnosti uskutočniť styk, nevynaložil by žalobca náklady na cestu Bratislava - Bojnice a späť zbytočne a ku škode by nedošlo. Jediný účel cesty žalobcu bol práve styk s maloletým podľa rozhodnutia súdu.

Žalobca poukázal aj na ďalšiu rozsiahlu judikatúru, napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR zo dňa 30.9.2003 sp. zn. 25 Cdo 2289/2002, z ktorého vyplýva, že pokiaľ rodičovi dieťaťa vzniknú zbytočné náklady v dôsledku toho, že rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do výchovy, zmarí styk rodiča s dieťaťom upravený súdnym rozhodnutím alebo dohodou rodičov, jedná sa o jeho, či jej všeobecnú zodpovednosť za škodu založenú na princípe prezumovaného zavinenia. Ide o zodpovednosť za priame porušenie právnej povinnosti, ktoré pre rodičov vyplýva zo súdneho rozhodnutia, prípadne z dohody rodičov o styku s dieťaťom. Poukázal tiež na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSSR 1 Cz 24/89, kde súd konštatoval, že žalovaná vo viacerých prípadoch zmarila styk otca s maloletými deťmi stanovený rozhodnutím súdu. Za účelom realizácie týchto neuskutočnených stretnutí žalobca vykonal

bez akejkoľvek výstrahy žalovanej zbytočné cesty. Zbytočnými cestami do miesta určeného styku a späť vznikla žalobcovi škoda.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaná je zodpovedná za vznik škody, ktorá vznikla žalobcovi, ktorá spočíva v jeho zbytočne vynaložených nákladoch na cestu z Bratislavy do Bojníc a späť.

Cesta žalobcu z miesta bydliska - Staré Grunty 3546/7A, Bratislava do miesta styku - Kultúrne centrum H., K. J. XX, H. a späť predstavuje vzdialenosť 372 km, t. j., z Bratislavy do Bojníc 186 km a z Bojníc do Bratislavy 186 km.

V zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 v spojení s ustanovením § 7 ods. 4 zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách si žalobca nárokuje základnú náhradu vo výške 71,80 eur a náhradu za spotrebované pohonné látky vo výške 42,41 eur.

Pre vyčíslenie nároku na náhradu škody spočívajúcej vo vynaložených nákladoch na cestu za účelom realizácie styku za použitia z. č. 283/2004 Z. z. - o cestovných náhradách zodpovedá nielen ustálenej súdnej praxi, pričom poukázal vo svojom návrhu na niekoľko súdnych rozhodnutí ako rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 20Co/9/2020 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Košice – okolie; sp. zn. 7C/583/2016; rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 9Co/15/2020, v spojení s rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 7C/49/2016; rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 4C/69/2016, ale taktiež odôvodnené rozhodnutím R 12/1990, v zmysle ktorého potrebu použitia vlastného motorového vozidla rodiča na uskutočnenie styku s maloletým dieťaťom pri výchove druhého z rodičov treba posúdiť jednak z hľadiska prepravy rodiča do miesta styku a jednak z hľadiska účelnosti využitia vozidla v priebehu styku s dieťaťom. Pri vyčíslení nákladov spojených s týmto použitím vozidla možno prihliadať na paušálne náhrady nákladov obdobného používania osobných vozidiel na iné účely.

2. Žalobca k žalobnému návrhu pripojil technický preukaz, zápisnicu o trestnom oznámení, potvrdenie ORPZ SR Prievidza, komunikáciu so žalovanou vyhotovenou z mobilného telefónu, znalecký posudok č. 144/2020 /jeho časť/, uznesenie Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 54/2019, platobný rozkaz sp. zn. 35Up 1362/2022, odpor k platobnému rozkazu, oznámenie o začatí správneho konania, vyjadrenie matky k znaleckému posudku, rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19CoP 20/2022, sp. zn. 19CoPno 2/2022, uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 27CoP 70/2021, komunikáciu medzi stranami sporu z mobilného telefónu, záverečnú správu z poradenského procesu Orchidea n.o. Partizánske, návrh na pokračovanie v konaní a vyjadrenie žalobcu k veci.

3. Na návrh žalobcu vydal Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní platobný rozkaz dňa 19. októbra 2022 sp. zn. 35Up 1362/2022, voči ktorému podala v zákonnej lehote žalovaná odpor, ktorý odôvodnila tým, že ona nezodpovedá za náhradu škody žalobcovi, dňa 27.11.2021 maloletý syn prejavil vôľu o uskutočnenie styku so žalobcom, so svojim otcom, pričom žalovaná v konaniach na Okresnom súde Prievidza a na Okresnom súde Bratislava IV. preukázala, že maloletý syn v súčasnosti (teraz, ako aj v minulosti) nechce absolvovať styk v rozsahu prespania mimo svojho bydliska a to nielen za prítomnosti otca, žalobcu, ale dokonca ani so samotnou žalovanou ako matkou. Na tieto skutočnosti Okresný súd Prievidza a Krajský súd Trenčín prihliadol a styk určil tak, ako sa tento nekonal v rozsahu prespania tak, aby sa tento nekonal v rozsahu prespania. V konaní nebolo nikdy preukázané, že by uvedenú vôľu maloletého syna akýmkoľvek spôsobom ovplyvňovala žalovaná. Nemôže byť pritom zodpovedná za škodu v prípade, kedy ide o preukázateľnú vôľu maloletého, ktorú žalovaná ako matka nezavinila.

Maloletý odmietol dňa 27.11.2021 realizáciu so žalobcom, svojim otcom, napriek tomu, že bol žalovanou na styk riadne pripravený a pobalený, o čom žalovaná riadne informovala žalobcu prostredníctvom SMS správ. Ak maloletý plakal, skrýval sa a odmietal ísť so žalobcom, a to aj z dôvodu prespania, ktoré malo byť realizované. Žalovaná o týchto skutočnostiach žalobcu informovala, ktorý privolal do miesta bydliska policajnú hliadku, ktorej uvádzal, že žalovaná maloletého syna týra a preto žiadal o jeho kontrolu zo strany polície. Policajná hliadka videla maloletého, pričom skutočnosť, že je v poriadku, zaznamenala aj v policajnom zázname. Tieto skutočnosti, ktoré žalovaná tvrdila okrem iného vyplývajú aj napr. z uznesenia Krajského súdu Trenčín, podľa ktorého i keď nemožno pochybovať, že obaja rodičia sú pre deti dôležité osoby vzory sociálnej identifikácie, zároveň je potrebné mať na zreteli, že styk maloletého dieťaťa s rodičom v situácii, keď rodičia žijú oddelene sa upravuje prioritne kvôli maloletému dieťaťu v záujme jeho dobra, osobnej vôle, teda vo svetle jeho záujmu a až druhotne z hľadiska práv rodičov, ktoré sú v kolízii s právami dieťaťa vzhľadom na postavenie dieťaťa ako zákonom chránenej osoby v hierarchii nepochybne nižšie. Keď súd nariadil styk v rozsahu s prespaním je racionálne nepochopiteľné a predstava, že dieťa bez problémov by sa na toto bez predchádzajúcej prípravy mohlo adaptovať je iluzórne a nesúladiť so záujmom dieťaťa. Krajský súd sa v plnom rozsahu stotožnil s názorom žalovanej ako matky o tom, že je nevyhnutné opätovné nadviazovanie kontaktu

dieťaťa so žalobcom ako otcom s určitou postupnosťou, aby nevystavila aktuálna zmena dieťaťa traume v podobe náhle zmeny jeho bezpečného prostredia, či neprítomnosti pre neho najbližšieho aktuálneho človeka – matky, žalovanej.

To, že maloletý syn odmieta realizáciu styku so žalobcom, nie je následkom konania žalovanej, ktorá už od roku 2020 upozorňuje konajúce súdy, ako aj žalobcu na skutočnosť, že maloletý odmieta styk so svojim otcom, so žalobcom a je veľmi náročné tieto styky realizovať bez prítomnosti matky, žalovanej, hlavne teda v rozsahu na prespanie. Maloletý je na svoju matku, na žalovanú naviazaný s ohľadom aj na jeho vek. Preto žalovaná navrhovala opakovane žalobcovi aj za účasti kolíznej opatrovníčky realizovať styk postupne, aby si maloletý na žalobcu zvykol a bez stresu dokázal absolvovať spoločné stretnutia. Žalovaná tvrdí, že koná výlučne v záujme maloletého, najmä, aby u neho nedochádzalo k ďalšiemu nežiadúcemu psychickému vývoju. Žalobca hoci si odpor maloletého uvedomuje, akékoľvek návrhy žalovanej, ktoré by mali viesť k zlepšeniu vzťahu dieťaťa so žalobcom radikálne odmieta a trvá len na styku v rozsahu na prespanie a to bez prítomnosti žalovanej a bez ohľadu na najlepší záujem dieťaťa napriek tomu, že príslušné súdy niekoľkokrát už zdôraznili, že je nevyhnutná postupná realizácia styku žalobcu s maloletým synom.

Uvedené skutočnosti žalovaná preukazuje Záverečnou správou z poradenského procesu zaslaná neziskovou organizáciou Orchidea n. o.

Žalobca do konania predložil aj znalecký posudok č. 144/2020 vypracovaný znalkyňou D. B. K., D., z ktorého vyplývajú závažné skutočnosti, avšak žalobca do konania účelovo vybral len niektoré strany z tohto znaleckého posudku tak, aby poškodil žalovanú.

Na základe opísaného konania žalobcu toto spôsobilo a tiež v súčasnosti spôsobuje, že maloletý sa sám z vlastnej vôle nechce zúčastniť stykov so žalobcom, za čo žalovaná v žiadnom prípade nezodpovedá, lebo uvedené spôsobuje žalobca sám svojím konaním. Žalovaná nemôže byť zodpovedná za škodu v prípade, ak táto vzniká samotným konaním žalobcu.

Pravidelne žalobcovi poskytuje súčinnosť, komunikuje s ním a koná tak, aby škoda nebola spôsobená. Domnieva sa, že žalobca nie je oprávnený uplatňovať voči nej nárok na náhradu škody, ktorá mu údajne vznikla, ak vznik škody bol spôsobený práve jeho konaním. Žalovaná naopak vždy koná s ohľadom na potrebu splnenia si prevenčnej povinnosti.

Je toho názoru, že svojím konaním neporušila žiadnu právnu povinnosť, nakoľko konala tak, ako jej to vyplýva z príslušných právnych predpisov, ako aj právoplatných súdnych rozhodnutí. Dôvody neuskutočneného styku nie je možné pripisovať na ťarchu žalovanej, ktorá má za to, že podaný návrh je podaný nedôvodne.

Zároveň spochybňuje aj vyčíslenie nákladov v samotnom jeho návrhu z dôvodu, že žalobca sa do miesta bydliska maloletého za účelom jeho prevzatia nedostavil na motorovom vozidle, ktorého doklady (technický preukaz) sú priložené ako dôkazy k návrhu žalobcu s EVČ: H. XXX L.. Žalovaná sa domnieva, že žalobca už nie je ani vlastníkom motorového vozidla, ktorého doklady tvoria súčasť návrhu žalobcu. Z tohto dôvodu požiadala súd o vykonanie dôkazu, a to zabezpečenie lustrácie evidencie motorových vozidiel za obdobie od 1.1.2020 do 31.12.2021 s cieľom preukázať, či bol v tomto období žalobca vlastníkom dotknutého motorového vozidla.

Žalovaná poukazuje aj na účelové konanie žalobcu, ktorý voči žalovanej podal niekoľko identických žalôb o náhradu škody, pričom predmet podaných žalôb je stále rovnaký. Žalobca žiada od žalovanej úhradu náhrady údajne vzniknutej škody za niekoľko dní (prevažne aj po sebe idúcich). Žalovaná poukazuje aj na skutočnosť, že samotné návrhy žalobcu obsahujú takmer identický text, preto je toho názoru, že žalobca takto koná v záujme poškodenia žalovanej, na čo poukazuje počas celého konania na Okresnom súde Prievidza, ako aj počas rozvodového konania a zároveň účelovo s poukázaním na vzniknuté trovy konania.

4. Žalovaná pripojila k odporu oznámenie o začatí správneho konania, jej vyjadrenie k znaleckému posudku ku konaniu sp. zn. 18P 54/2019, rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 19CoP 20/2022, uznesenie Krajského súdu Trenčín sp. zn. 27CoP 70/2021, popísanú udalosť v Bojniciach (č.l.80), komunikáciu medzi stranami sporu, záverečnú správu z poradenského procesu maloletého B. C..

5. Súd určil termín pojednávania na 10.októbra 2023, na ktorý sa žalobca nedostavil, doručenie vykázané mal dňa 25.9.2023, jeho neúčasť ospravedlnila advokátka JUDr. Dana Fortuníková. Žalovaná sa na pojednávanie nedostavila, doručenie vykázané mala dňa 2.10.2023, jej neúčasť ospravedlnil jej právny zástupca JUDr. Milan Gocník, LL.M., advokát a prokurista AK SOUKENÍK – ŠTRPKA, s.r.o. elektronicky s tým, že ospravedlnil neúčasť žalovanej na pojednávaní, súhlasil, aby súd pojednával

bez jej prítomnosti a vo veci rozhodol. Zároveň sa ospravedlnil aj jej právny zástupca, ktorý doručenie vykázané mal dňa 22.9.2023.

6. Súd pojednával po zistení prítomnosti strán sporu podľa § 180 CSP bez prítomnosti žalobcu a žalovanej a právneho zástupcu žalovanej.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom právnej zástupkyne žalobcu, oboznámil listinné dôkazy - žaloba č.l. 2 – 8, technický preukaz č.l.10, zápisnica o trestnom oznámení č.l. 11-13, potvrdenie ORPZ SR Prievidza č.l. 14, komunikácia v SMS správach č.l. 14-15, znalecký posudok č.l.16 – 18, uznesenie OS Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 č.l. 19-20, platobný rozkaz č.l. 23-24, odpor proti platobnému rozkazu č.l. 32 – 38, oznámenie o začatí správneho konania č.l. 40, vyjadrenie matky č.l. 41 – 45, rozsudok KS Trenčín č.l.46 – 65, uznesenie KS Trenčín č.l. 66 - 79, sp. zn. 27CoP 70/2021, SMS komunikácia žalobcu a žalovanej č.l. 81-83, záverečná správa z poradenského procesu č.l. 84-90, návrh na pokračovanie v konaní č.l. 96-97, návrh žalobcu č.l.98-99, vyjadrenie žalovanej k návrhu na pokračovanie konania č.l. 114 – 117, pripojené platobné rozkazy č.l.122 sp. zn. 37Up 1362/2022, návrhy na vydanie platobného rozkazu č.l. 129, uznesenie OS Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 č.l. 134-135, technický preukaz č.l. 136, znalecký posudok č.l. 139 – 141, platobný rozkaz sp. zn. 39Up 1016/2022 č.l. 146-147, návrh na vydanie platobného rozkazu č.l. 147-150, komunikácia SMS správy č.l. 151-152, trestné oznámenie žalobcu na Okresnú prokuratúru Prievidza č.l. 153 - 155, lekárske potvrdenie č.l. 157-158, návrh na vydanie platobného rozkazu č.l. 158 – 160, platobný rozkaz sp. zn. 40Up 1153/2022 č.l. 165-166, návrh na vydanie platobného rozkazu č.l. 169-171, návrh na vydanie platobného rozkazu č.l. 176-178, technický preukaz č.l. 179, uznesenie KS Trenčín č.l. 180-181, uznesenie OS Prievidza sp. zn. 12P 44/2019 č.l. 182-187, znalecký posudok č.l. 188-190, zápisnica o trestnom oznámení č.l. 192-193, komunikácia SMS správ č.l. 193a, prílohy k vyjadreniu zo dňa 2.1.2023 č.l. 198, kde sú založené návrhy na vydanie platobného rozkazu a platobné rozkazy, vyjadrenie právneho zástupcu žalovanej č.l. 205 – 206, doloženie listín č.l. 208, zmluva o výpožičke č.l. 209, technický preukaz č.l. 210 a zistil tento skutkový stav:

8. Právna zástupkyňa žalobcu vo svojom prednese uviedla, že pripája aktuálne do spisu Zmluvu o výpožičke zo dňa 24.9.2021 uzavretá medzi požičiatelom A. M. D. a vypožičavateľom A. B. C., D., predmetom ktorej bolo osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen, model: Tiguan ALL SPACE ŠPZ: F. XXX G. a pripojený technický preukaz tohto vozidla.

Odôvodnila úroky z omeškania vo výške 5 % zo žalovanej sumy od 28.11.2021 tým, že v deň styku žalobcu s maloletým, ktorý sa neuskutočnil už žalovaná vedela o výške škody, teda, aké náklady žalobcovi vznikli cestou z H. do miesta stretnutia s maloletým, Bojnice - Dom kultúry, preto žalobca uplatnil počiatok úroku z omeškania od 28.11.2021. Styk bol určený rozhodnutím Okresného súdu Prievidza sp. zn. 18P 54/2019 každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v čase od soboty 10.00 hod. nepretržite do nedele do 18.00 hod. bez prítomnosti žalovanej a keďže tento dátum úpravy styku padol na deň 27.11.2021, dňa 28.11.2021 sa žalovaná dostala do omeškania. Žalobcovi vznikli cestou z Bratislavy do miesta úpravy styku do Bojníc Dom kultúry náklady spojené s cestou z Bratislavy do Bojníc, pričom žalovaná nepreukázala, že by nespôsobilá škodu žalobcovi. Škoda je v príčinnej súvislosti s konaním žalovanej, ktorá konala úmyselne, preto uplatňuje žalobca aj v prípade úspechu náhradu trov konania vo výške 100 % voči žalovanej. Žalobca išiel na stretnutie s maloletým, so svojím synom podľa rozhodnutia súdu s. zn. 18P 54/2019, dostavil sa pred Dom kultúry v Bojniciach, pričom maloletý sa tam nenachádzal, preto išiel pred rodinný dom žalovanej, ale ešte pred jeho príchodom pred dom kultúry, kde sa mal styk realizovať, jej SMS správou oznámil, že prichádza, aby maloletého pripravila na toto stretnutie. Žalobca konal podľa rozhodnutia súdu, ide o neodkladné opatrenie, ktoré podľa nej stále trvá a zrušené nebolo. Vzhľadom k tomu, že Bratislava – Bojnice je dosť veľká vzdialenosť, žalobca informoval SMS správou z preventívneho dôvodu žalovanú, že na stretnutie prichádza. Maloletý nebol pripravený pred domom kultúry na stretnutie so svojím otcom, so žalobcom, preto išiel pred rodinný dom žalovanej v Bojniciach. Keď prišiel pred rodinný dom žalovanej, maloletého mu neukázala. V deň styku žalobcu so svojím synom dňa 27.11.2021 žalovaná nepreukázala žalobcovi, že maloletý plače, nechce sa s ním stretnúť, skrýva sa, či bol pripravený na stretnutie, t. j., či bol oblečený alebo mu oznámila inú objektívnu skutočnosť, prečo by sa maloletý nemohol stretnúť so žalobcom. Žalovaná žiadnym spôsobom nepreukázala, že maloletý nebol schopný stretnutia so svojím otcom a možno ani nevedel, že sa so svojím otcom má v ten deň stretnúť. Aj pred týmto pojednávaním žalovaná neumožňovala stretnutia maloletého so žalobcom.

Právna zástupkyňa žalobcu mala za preukázaný vznik škody, príčinnú súvislosť, tiež jej zavinenie a navrhla žalobe v celom rozsahu vyhovieť aj s príslušenstvom a uplatnila aj trovy konania vo výške 100 %.

9. Z osvedčenia o evidencii (technický preukaz) súd zistil, že žalobca je vlastníkom motorového vozidla EVČ: H. XXX L.. Ide o osobné motorové vozidlo Volkswagen, VW Tiguan, čierna metalíza.

10. ORPZ SR Prievidza dňa 27.11.2021 potvrdilo, že sa A. B. C., D.. dostavil na ORPZ SR Prievidza za účelom podania trestného oznámenia vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia a tiež vo veci podozrenia z týrania blízkej a zverenej osoby. Toto trestné oznámenie podal na svoju manželku A. I. C. a na starých rodičov ich syna. Úkon sa realizoval v čase od 20.30 hod. do 13.20 hod. dňa 27.11.2021.

11. Okresný súd Prievidza uznesením zo dňa 4.októbra 2021 sp. zn. 18P 54/2019 neodkladným opatrením menil uznesenie Okresného súdu Prievidza č. k. 12P 44/2019 zo dňa 4.októbra 2019 na čas do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 18P 54/2019 tak, že otec je oprávnený na stretnutie s maloletým B. každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v čase od soboty od 10.00 hod. nepretržite do nedele do 18.00 hod. bez prítomnosti matky. Matka je povinná maloleté dieťa na stretnutie s otcom včas a riadne pripraviť a stretnutie s otcom umožniť. Otec si maloleté dieťa v určenom čase prevezme pred Kultúrnym domom v Bojniciach na Hurbanovom námestí, kde ho matke v určenom čase odovzdá.

12. Z komunikácie medzi žalobcom a žalovanou (č.l. 14-15) vyplynulo, že v sobotu dňa 27.11.2021 žalobca oznámil, že je na námestí o 9.53 hod., žalovaná mu oznámila, že B. je už oblečený a nachystaný a plače a nechce ísť za ním. Následne ju žalobca vyzval, aby okamžite prestala týrať a zastrášovať ich syna, lebo to oznámi na polícii, aby ho nachystala na styk, ide pred dom a normálne mu ho má odovzdať; žalobca prišiel pred rodinný dom a žiadal odovzdať maloletého, žalovaná mu oznámila, že sa snaží maloletého presvedčiť a ukludniť, aby išiel za ním, ale on stále nechce, plače a schováva sa. Žalovaná ďalej uvádza, že B. je pripravený, oblečený a všetky veci má nachystané, ale nechce ísť, hoci ho ona stále presvedčia, aby išiel; žalobca uvádza, že je pred domom a trvá na tom, aby žalovaná rešpektovala uznesenie súdu a čakal na maloletého pred domom a žiadal, aby otvorila dvere a odovzdala mu syna, lebo nie je jej rukojemníkom. Žalobca pred rodinným domom je o 10.49 hod., čakal na odovzdanie maloletého od žalovanej, ktorá uvádza, že Maťko stále nechce ísť, plače a schováva sa. Táto komunikácia je z 27.11.2021.

13. Zo znaleckého posudku č. 144/2020 vypracovaný ku konaniu sp. zn. 18P 54/2019 okrem iného vyplýva, že matka si kládla vlastné podmienky pre styk maloletého s otcom a vytvárala obštrukcie, ktorými vyvolávala dojem, že kým ona osobne je ochotná dodržiavať rozhodnutie súdu ohľadom styku otca s maloletým, prekážky na strane maloletého a nevhodné správanie otca k nemu (ničím nepreukázané) dodržiavanie rozhodnutia súdu neumožňujú. Skutočnú ochotu matky vhodne pôsobiť na maloleté dieťa v domácnosti jej rodičov možno spochybníť vzhľadom na to, že jej vyjadrenia posielané súdu po znaleckom vyšetrení sú takmer totožné s vyjadreniami opisujúcimi efektívnu odmietavú reakciu maloletého na jeho stretnutie s otcom. Existuje s vysokou pravdepodobnosťou riziko, že vo výchovnom prostredí matky maloletý je negatívne ovplyvnený týmto prostredím proti otcovi. Matka je pre maloletého aktuálne najbližšou vzťahovou osobou, premieta sa toto jej negatívne nastavenie proti otcovi do rozladu dieťaťa, ktoré následne reaguje na aj na zmienku o otcovi afektívne.

Pokiaľ matka nezmení svoje vnútorné negatívne nastavenie voči otcovi, existuje predpoklad, že dôjde k masívnejšej destabilizácii psychického stavu maloletého, k narušeniu saturácie jeho základných vývinových potrieb ako pocitov istoty, bezpečnosti, stability a dôvery k nemu najbližším osobám – rodičom a tým aj ostatným ľuďom.

Keďže matka nie je vnútorne pozitívne nastavená voči stretávaniu sa otca so synom, jej navonok motivujúce správanie spôsobuje dvojité väzbu, pričom vnútorné odmietavé nastavenie matky je silnejšie a maloletého vedie k neistote, chaosu a odmietaniu otca, čo sa navonok prejavuje v efektívnom reagovaní dieťaťa, ktoré podvedome koná odmietavo smerom k otcovi v záujme dosiahnutia harmónie vnútorného prežívania a vonkajšieho správania matky, ako najbližšej vzťahovej osoby. Matka nevedome a usudzujúc z dostupnej spisovej dokumentácie, aj vedome posilňuje u dieťaťa reflex reagovať na zmienku o otcovi afektívne. Je na počudovanie, že matka po týchto všetkých skúsenostiach nezmenila

taktiež prípravy maloletého na stretnutie s otcom, keď musela zistiť, že doterajší spôsob prípravy maloletého na stretnutie s otcom je kontraproduktívny až deštruktívny.

14. Krajský súd Trenčín rozsudkom zo dňa 23.júna 2022 sp. zn. 19CoP 20/2022 o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia podaného v odvolacom konaní rozhodol tak, že rozsudok súdu I. inštancie vo výroku I., II., III., IV., VII., VIII., IX. a XI. potvrdil a vo výroku V. rozsudok súdu I. inštancie menil tak, že otec je oprávnený stýkať sa s maloletým B. bez prítomnosti matky každý nepárny týždeň v sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod. a matka je povinná dieťa na styk s otcom pripraviť a odovzdať ho otcovi v stanovenom čase pred vchodom do budovy Kultúrneho centra Bojnice nachádzajúceho sa na Hurbanovom námestí v Bojniciach, kde jej ho otec v stanovenom čase odovzdá. Vo zvyšnej časti návrh na úpravu styku otca s maloletým zamietol. Vo výroku VI. rozsudok súdu I. inštancie mení tak, že emailová adresa pre plnenie informačnej povinnosti matky je C., vo zvyšnej časti výrok VI. potvrdil.

Návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia v odvolacom konaní zamietol a o trovách konaní rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a o trovách štátu rozhodol tak, že každý z účastníkov konania je povinný zaplatiť na účet štátu Okresného súdu Prievidza trovy vo výške 575,45 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

15. Krajský súd Trenčín uznesením zo dňa 26.novembra 2021 sp. zn. 27CoP 70/2021 uznesenie súdu I. inštancie sp. zn. 18P 54/2019 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie (ide o zrušenie uznesenia Okresného súdu Prievidza o odvolaní matky vo veci neodkladného opatrenia).

16. Z komunikácie medzi rodičmi maloletého (č.l.14a-15) vyplýva, že v sobotu dňa 27.11.2021 žalobca oznámil, že je na námestí o 9.53 hod., žalovaná mu oznámila, že B. je už oblečený a nachystaný a plače a nechce ísť za ním. Následne ju žalobca vyzval, aby okamžite prestala týrať a zavražďovať ich syna, lebo to oznámi na políciu, aby ho nachystala na styk, ide pred dom a normálne mu ho má ona odovzdať; žalobca prišiel pred rodinný dom a žiadal odovzdať maloletého, žalovaná uviedla, že sa snaží maloletého presvedčiť a ukludniť, aby išiel za ním, ale on stále nechce, plače a schováva sa. Žalovaná uvádza, že B. je pripravený, oblečený a všetky veci má nachystané, ale nechce ísť, hoci ho ona stále presvedčia, aby išiel a žalobca uvádza, že je pred domom a trvá na tom, aby žalovaná rešpektovala uznesenie súdu a čaká na maloletého pred domom a žiadal, aby otvorila dvere a odovzdala mu syna, lebo nie je jej rukojemníkom. Žalobca bol pred rodinným domom aj o 10.49 hod., čakal na odovzdanie maloletého od žalovanej, ktorá uvádza, že B. stále nechce ísť, plače a schováva sa.

17. Žalobca v písomnom podaní zo dňa 14.decembra 2022 uvádza, že považuje odpor žalovanej za nedôvodný, nekonkrétny a ničím nepreukázaný, lebo sa v ňom nevyjadruje k akejkoľvek skutočnosti, ktorá je predmetom sporového konania, pričom v odpore žiadnym spôsobom neobjasknila svoje konanie, ktoré ju viedlo k nerešpektovaniu vykonateľného súdneho rozhodnutia, rovnako nepredložila dôkaz odôvodňujúci jej svojvoľné konanie, ktorého následkom bolo zamedzenie styku žalobcu s maloletým synom.

Žalobca má za to, že zodpovednosť za zmanený styk s maloletým dňa 27.11.2021 preberá výlučne žalovaná z dôvodu, že maloletého na styk riadne nepripravila, ako jej to vyplýva z povinnosti, ktorá jej bola uložená uznesením súdu. Navrhol žalobe v celom rozsahu vyhovieť a uplatnil aj trovy konania.

18. Žalovaná vo svojom písomnom stanovisku zo dňa 30.decembra 2022 uviedla, že žalobca podal voči žalovanej na Okresný súd do Banskej Bystrice v období od júla 2022 do dňa vyhotovenia tohto podania v upomínacom konaní celkom 34 návrhov na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy z titulu náhrady škody z dôvodu nerealizovaného styku žalobcu s jeho maloletým synom. Návrhy sa týkajú stykov, ktoré neboli realizované v priebehu rokov 2020 - 2022, pričom k neuskutočneniu styku žalobcu s maloletým došlo vždy výlučne z objektívnych príčin na strane maloletého. Všetky návrhy sú identické čo do účastníkov konania a predmetu sporu, uplatnenie nároku náhrady škody za nerealizovaný styk, pričom žalovaná zdôrazňuje, že žalobca podal návrhy na styky zmanené v roku 2020 a v roku 2021 a to za každý zmanený styk samostatne, bez ohľadu na to, že v mnohých prípadoch sa jedná o styky bezprostredne nasledujúcich za sebou.

Na Okresnom súde Banská Bystrica, resp. na Okresnom súde Prievidza z dôvodu pokračovania, v konaní sú vedené konania v počte 34 uvedené pod sp. zn. na Okresnom súde Banská Bystrica a Okresnom súde Prievidza. Ide o rovnakých účastníkov konania a totožný predmet konania.

Žalovaná poukazuje na skutočnosť, že predmetom konaní sú udalosti, ktoré v čase podania jednotlivých návrhov boli žalobcovi známe a teda v prípade, ak by žalobca nekonal účelovo, podal by jeden návrh, predmetom ktorého by boli všetky udalosti opísané v samostatných návrhoch, t. j. nárok na náhradu škody za všetky nere realizované styky od roku 2020 do dňa vyhotovenia návrhu. Namiesto toho žalobca podáva v roku 2022 voči žalovanej za každý deň nere realizovaného styku žalobcu a maloletého v roku 2020 jeden návrh na zaplatenie a to aj v prípade, že sa jedná o po sebe nasledujúce dni.

Návrhy sú obsahovo takmer identické. Žalovaná je preto toho názoru, že ide o účelové konanie žalobcu s cieľom neprimeraným spôsobom nútiť žalovanú vynaložiť značné množstvo času a finančných prostriedkov na svoju obranu, pričom takéto konanie na žalovanú pôsobí aj psychicky. Žalobca si uplatňuje voči žalovanej nároky, bez akéhokoľvek právneho základu, napr. aj za obdobie, kedy bol styk neuskutočnený pre pozitívny výsledok maloletého na ochorenie COVID-19 a teda v dobe, keď bol maloletý v karanténe. Vydaním maloletého žalobcovi by žalovaná porušila svoje zákonné povinnosti a dokonca by sa mohla dopustiť spáchania trestného činu a to šírenie nebezpečnej ľudskej nákazlivej choroby.

Na Okresnom súde Bratislava IV. je vedené rozvodové konanie spojené so starostlivosťou o maloletého, pričom aj v tomto konaní voči žalovanej vytvára stresové situácie.

Poukázala na čl. 5 Civilného sporového poriadku, § 3 ods.1 Občianskeho zákona a zdôraznila, že za zneužitie práva možno považovať, ak by účelom výkonu práva nebola realizácia vlastných oprávnených hospodárskych záujmov, ale snaha výkonom práva znevýhodniť druhú stranu a spôsobiť jej ujmu. Ako to uvádza žalovaná, účelom žalobcom podávaných samostatných žalôb je znevýhodniť žalovanú a spôsobiť jej ujmu, ktorá okrem iného spočíva napr. aj v prípadnej úhrade trov konania, ktoré si žalobca v konaniach uplatňuje. Podaním samostatných žalôb narastajú žalovanej trovy konania, ktoré okrem iného spočívajú v právnych úkonoch vykonaných zo strany právneho zástupcu žalobcu. Rovnako aj podľa aktuálnej judikatúry súdov je za zneužitie práva možné považovať aj také správanie, ktorého cieľom je uškodiť reputácii druhého účastníka konania.

Žalobca nezačína súdne konanie pre ochranu svojho zdanlivo dovoleného subjektívneho práva, ale ho začína s úmyslom získania nedôvodného zisku (napr. trov advokátskeho zastúpenia na úkor protistrany).

V procesnom práve by príkladom šikany mohlo byť opakované podávanie nových návrhov sledujúcich jediný účel, navyšovanie trov právneho zastúpenia druhého účastníka.

Žalobca podľa žalovanej koná účelovo v rozpore s dobrými mravmi a to tak, že účelom výkonu práva žalobcu je znevýhodniť žalovanú a spôsobiť jej ujmu, psychickú a finančnú. Pokiaľ by išlo žalobcovi o náhradu škody za neuskutočnený styk s maloletým, mohol podať v roku 2022 jeden návrh na zaplatenie s vyčíslením údajnej škody od roku 2020 až do dňa vyhotovenia návrhu. Svojím konaním však dokazuje, že jeho záujem je poškodiť žalovanú.

V zmysle judikatúry súdov je súd oprávnený určiť, že aj v prípade, ak by mal súd po vykonaní dokazovania za to, že nárok žalobcu je dôvodný, nie je nevyhnutné mu v každom konaní priznať nárok na náhradu trov konania a to z dôvodu zjavného podozrenia zo zneužitia práva za účelom poškodenia žalovanej. V súvislosti s tým poukázala na § 142 ods.1 OSP a uviedla, že tomuto pravidlu však nemožno prisudzovať absolútnu, bezvýnimočnú povahu; môžu sa vyskytovať i situácie, za ktorých náklady spojené so zastúpením advokátom nemožno považovať za nevyhnutné pre riadne uplatňovanie alebo bránenie práva na súde. O takýto prípad pôjde najmä v prípade zneužitia práva na zastúpenie advokátom (nález Ústavného súdu ČR z 25.júla 2012 sp. zn. I. ÚS 988/12).

Pri posudzovaní nároku strany úspešnej v konaní je potrebné zohľadniť účelne vynaložené trovy konania, ktoré strana na bránenie svojho práva na súde vynaložila. Za účelne vynaložené trovy však nie je možné ani v zmysle výkladu súdov považovať trovy vzniknuté v prípade zjavného zneužitia práva advokátom a to napríklad v prípade zastúpenia v celkom banálnej veci, opakovaného zastúpenia v tzv. hromadných skutkovo a právne takmer totožných veciach, alebo zrejme snaha zvýšiť náklady konania protistrane.

Žalovaná opätovne uvádza, že tvrdenia žalobcu podávané v návrhu ako aj vyjadrení, nie sú pravdivé. Žalobca účelovo predkladá do konania dôkazy a tvrdenia, ktoré nesúvisia s predmetom konania, aby žalovanej poškodil a privodil dojem, že zabraňuje styku žalobcu s maloletým zámerné.

Žalobca vo vyjadrení uvádza, že žalovaná bez akéhokoľvek ospravedlniteľného dôvodu bráni v styku maloletého so žalobcom. Uvedené tvrdenie sa nezakladá na pravde a v konaní bolo riadne preukázané, že žalovaná nezabraňuje v styku žiadnym účelovým konaním. Ak sa styk maloletého s otcom neuskutoční, predchádzajú tomu vždy objektívne dôvody na strane maloletého. Žalovaná si zároveň plní všeobecnú prevenčnú povinnosť, keď vopred riadne informuje žalobcu o dôvodoch, pre

ktoré nie je možné styk uskutočniť. Žalobca sa napriek uvedeným skutočnostiam a objektívnym dôvodom účelovo dostavuje na styk, aby žalovanej poškodil.

V tomto prípade nebol daný dôvod, pre ktorý by bola žalovaná povinná informovať vopred žalobcu, keďže maloletého riadne pripravila na styk. Postupovala v súlade so súdnym rozhodnutím. Žalovaná uviedla v konaní už skôr, snažila sa maloletého motivovať na styk s otcom. Napriek uvedenému, maloletý styk s otcom dňa 27.11.2021 odmietol. O tom, že maloletý odmieta styk s otcom, žalobcu informovala, čo bolo v konaní rovnako preukázané predloženou SMS komunikáciou.

Žalovaná zároveň uvádza, že súhlasí s tvrdeniami žalobcu uvádzanými vo vyjadrení, v zmysle ktorých je v najlepšom záujme dieťaťa rozvíjať vzťah s oboma rodičmi. Zastáva rovnaký názor a z toho dôvodu opakovane žalobcovi, aj za účasti kolíznej opatrovníčky, navrhovala styky realizovať nad rámec súdom priznaných stretnutí, avšak postupne, aby si maloletý na žalobcu zvykol a bez stresu dokázal absolvovať spoločné stretnutia. Koná vo výlučnom záujme maloletého, najmä aby vyvolávaním stresových situácií u maloletého nedochádzalo k ďalšiemu nežiaducemu psychickému vývoju. Žalobca však napriek skutočnosti, že si uvedomuje odpor maloletého, návrhy žalovanej radikálne odmieta. Žalovaná opakovane navrhovala žalobcovi návrhy, ktoré by viedli k zlepšeniu vzťahu maloletého a žalobcu, ktorý trvá len na svojich návrhoch bez ohľadu na najlepší záujem maloletého (a to aj napriek tomu, že príslušné súdy niekoľkokrát už zdôraznili, že je nevyhnutná postupná realizácia styku žalobcu s maloletým synom).

Žalobca však namiesto prehlbovania vzťahu s maloletým stretnutiami nad rámec súdnych rozhodnutí účelovo škodí žalovanej. Opakovane privoláva policajné hliadky, a to aj v prípadoch, keď je maloletý chorý, alebo dokonca v karanténe. Rovnako tomu bolo aj 27.11.2021, kedy podal na žalovanú trestné oznámenie, napriek tomu, že vedel, že všetky podané trestné oznámenia boli zamietnuté. Zámerne vyvoláva stresové situácie, aby poškodil žalovanej. Zároveň opakovaná prítomnosť policajných hliadok neprospieva ani zdravému vývoju maloletého. Policajná hliadka vzhľadla maloletého a v úradnom zázname, ktorý bol do konania už predložený, potvrdila, že maloletý je v poriadku.

Na základe vyššie uvedených skutočností má žalovaná za to, že je riadne preukázané, že ku škode, ktorú si žalobca nárokuje, došlo výlučne v príčinnej súvislosti s jeho konaním. Žalovaná nemohla viac ovplyvniť danú situáciu, keďže žalobca odmietol styky nad rámec súdnych rozhodnutí, ktoré by mohli viesť k zlepšeniu vzťahu žalobcu s maloletým. Snažila sa motivovať maloletého k styku so žalovaným, avšak nebola úspešná. V konaní nebolo preukázané, že by žalovaná maloletého na styk nepripravila. Práve naopak preukázala, že maloletého na styk riadne pripravila a zároveň sa ho snažila pozitívne motivovať k stretnutiu so žalobcom. Žalobca si v tomto prípade spôsobil škodu, ktorú si v tomto konaní nárokuje, sám.

Poukázala na § 420 Občianskeho zákona, v zmysle ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

V zmysle § 415 cit. zákona, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

Pre uplatnenie nároku na náhradu škody sa vyžaduje kumulatívne naplnenie všetkých nasledujúcich predpokladov: protiprávny úkon (právny delikt), škoda, príčinná súvislosť medzi právnym deliktom a škodou a zavinenie, iné než nedbanlivosť. V danom prípade, nie je podľa názoru žalovanej možné preukázať akékoľvek protiprávne konanie žalovanej, či jej úmyselné zavinenie. Žalovaná v žiadnom prípade neporušila ustanovenie § 415 Občianskeho zákona, ako tvrdí žalobca. Žalovaná nemohla maloletého odovzdať žalobcovi vzhľadom k jeho značnému odporu. Žalovaná si počínala tak, aby nedošlo ku škode na zdraví, keďže takéto konanie by nemalo priaznivý dopad na psychický vývin maloletého. Predchádzanie škody na zdraví je aj v znení Občianskeho zákona preferované pred škodou na majetku. Zároveň uskutočnila všetky potrebné preventívne kroky k zamedzeniu vzniku škody na majetku, keď maloletého opakovane motivovala k stretnutiu so žalobcom.

Vzhľadom k skutočnosti, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by žalovaná úmyselným konaním porušila prevenčnú povinnosť a tým spôsobil škodu pozostávajúcu z cestovných náhrad, nárok žalobcu nie je dôvodný.

V konaní riadne preukázala, že si splnila všetky zákonné povinnosti. Naopak žalobca nepreukázal, že by žalovaná zodpovedala za vynaloženie jeho cestovných nákladov do miesta bydliska maloletého. Splnila si prevenčnú povinnosť, keď postupovala tak, aby zamedzila škode na zdraví maloletého. Zdravie maloletého, jeho riadny psychický vývin a najlepší záujem je v súlade so zásadou proporcionality dôležitejší ako majetková škoda, ktorá vznikla údajne žalobcovi konaním žalovanej.

S poukazaním na všetky vyššie skutočnosti navrhla, aby Okresný súd Prievidza návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodný a priznal jej súd trový konania vo výške 100%.

19. Pripojila k tomuto vyjadreniu platobné rozkazy vydané Okresným súdom Banská Bystrica sp. zn. 24Up 1153/2022, sp. zn. 13Up 1016/2022, sp. zn. 10Up 949/2022, sp. zn. 14Up 1056/2022, sp. zn. 31Up 1154/200, sp. zn. 40Up 153/2022, sp. zn. 23Up 1016/2022, sp. zn. 11Up 262/2022, sp. zn. 5Up 1153/2022, sp. zn. 19Up 1153/2022, sp. zn. 23Up 1056/2022, sp. zn. 22Up 529/2022, sp. zn. 16Up 1057/2022, sp. zn. 6Up 1153/2022, sp. zn. 23Up 1362/2022, sp. zn. 9Up 558/2022, sp. zn. 7Up 300/2022, sp. zn. 36Up 1016/2022, sp. zn. 12Up 1056/2022, sp. zn. 37Up 1016/2022, sp. zn. 19Up 1016/2022, sp. zn. 25Up 1153/2022, sp. zn. 14Up 1016/2022, sp. zn. 7Up 341/2022, sp. zn. 39Up 1016/2022, sp. zn. 9Up 695/2022, sp. zn. 37Up 1362/2022, sp. zn. 9Up 904/2022, sp. zn. 30Up 1362/2022, sp. zn. 11Up 399/2022, sp. zn. 35Up 1362/2022, sp. zn. 33Up 1362/2022, sp. zn. 6Up 1362/2022 a sp. zn. 22Up 834/2022.

21. Súd zhodnotením skutkového stavu dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná.

22. Podľa § 415 Občianskeho zákona, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

23. Podľa § 420 ods.1 cit. zákona, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti

24. Podľa § 420 ods. 3 cit. zákona, zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

25. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákona je :

a/ porušenie právnej povinnosti,

b/ existencia škody,

c/ príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou,

d/ zavinenie.

Všetky vyššie uvedené zodpovednostné zložky musia byť splnené kumulatívne.

26. Podľa § 442 ods.3 cit. zákona, škoda sa uhrádza v peniazoch, ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého vzťahu.

27. Podľa § 7 ods.1 z. č. 283/2002 Z. z. – o cestovných náhradách, ak sa zamestnanec písomne dohodne so zamestnávateľom, že pri pracovnej ceste použije cestné motorové vozidlo okrem cestného motorového vozidla poskytnutého zamestnávateľom, patrí mu základná náhrada za každý 1 km jazdy (ďalej len „základná náhrada“) a náhrada za spotrebované pohonné látky; ak zamestnanec použije cestné motorové vozidlo na žiadosť zamestnávateľa, ods.10 sa nepoužije.

28. Podľa § 7 ods.4 cit. zákona, za spotrebované pohonné látky patrí zamestnancovi podľa cien pohonných látok prepočítaných podľa spotreby pohonných látok (ďalej len „spotreba“) uvedenej v technickom preukaze cestného motorového vozidla alebo v osvedčení o evidencii cestného motorového vozidla (ďalej len „technický preukaz“).

29. Zodpovednosť za škodu rodiča, ktorý neumožní druhému rodičovi súdom upravený styk s maloletým dieťaťom bola opakovane judikovaná už staršou judikatúrou (ešte československou judikatúrou), napr. ide o rozhodnutie vydané pod R 12/1990, v zmysle ktorého rodič, ktorému bolo maloleté dieťa zverené do výchovy, zodpovedá za škodu vzniknutú druhému z rodičov v dôsledku zmarenia styku s dieťaťom aj vtedy, keď tohto rodiča včas neinformoval o objektívnej prekážke, napr. o ochorenie dieťaťa brániacej uskutočneniu styku s maloletým na určitý čas.

Rovnako aj Najvyšší súd ČSSR v rozhodnutí sp. zn. 1Cz 24/89 konštatoval, že žalovaná vo viacerých prípadoch zmarila styk otca s maloletými deťmi stanovený rozhodnutím súdu. Za účelom realizácie týchto neuskutočnených stretnutí žalobca vykonal bez akejkoľvek výstrahy žalovanej zbytočné cesty. Zbytočnými cestami do miesta určeného styku a späť vznikla žalobcovi škoda.

Uvedená judikatúra je akceptovaná aj aktuálnou rozhodovacou činnosťou slovenských súdov.

Predmetom tohto sporového konania je posúdenie zodpovednosti žalovanej za zbytočne vynaložené cestovné náklady, ktoré mali vzniknúť žalobcovi a vzhľadom na obranu žalovanej posúdiť existenciu

takých okolností, z ktorých možno vyvodiť, že škode nemohla žalovaná zabrániť, teda, že vznik škody nezavinila.

30. Žalobca sa od žalovanej domáha náhrady škody, preto súd musel posúdiť, či sú na strane žalovanej splnené podmienky jej zodpovednosti za škodu v zmysle ustanovení § 420 a nasl. Občianskeho zákona. V uvedenom paragrafe je vyjadrená zásada, že každý, t. j. fyzická, ale aj právnická osoba zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Súd teda musel skúmať, či boli splnené predpoklady, t. j. protiprávny úkon, vznik ujmy, príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou ujmom a zavinenie škodcu, t. j. v tomto prípade žalovanej. Škoda vyjadruje úbytok majetku poškodeného. V dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej škodcom poškodený utrpí majetkovú ujmu.

31. V konaní bolo nesporné, že dňa 27.11.2021 sa žalobca nestretol s maloletým, resp. nebol realizovaný styk žalobcu s maloletým, hoci išlo o súdom vykonateľné rozhodnutie, ktorým bol styk žalobcu ako otca s maloletým synom upravený, podľa ktorého sa mal žalobca právo stretnúť s maloletým každý nepárny týždeň v kalendárnom roku v čase od soboty 10.00 hod. nepretržite do nedele do 18.00 hod. bez prítomnosti žalovanej, ktorá bola povinná maloleté dieťa na stretnutie so žalobcom včas a riadne pripraviť a stretnutie umožniť s tým, že žalobca si maloletého riadne na styk pripraveného pred Kultúrnym domom v Bojniciach, na Hurbanovom námestí, pred kultúrnym domom prevezme a na tom istom mieste maloletého žalovanej vráti.

Presne tomuto zodpovedala povinnosť žalovanej, matky maloletého dieťaťa na stretnutie so žalobcom, s jeho otcom pripraviť a stretnutie otca so synom umožniť.

Žalobca sa dňa 27.11.2021 dostavil na miesto stretnutia na K. námestie v Bojniciach pred dom kultúry, o čom žalovanú informoval SMS správou o 9.53 hod., pričom žalovaná mu oznámila, že maloletý je oblečený, nachystaný, ale plače a nechce ísť za ním, preto ju žalobca vyzýval, aby nezastrašovala dieťa a netýrala, inak to oznámi polícii. Keďže sa styk preukázateľne nerealizoval na mieste stanovenom súdnym rozhodnutím, žalobca oznámil SMS správou žalovanej, že sa nachádza pred domom v Bojniciach, aby mu maloletého odovzdala, ale aj napriek tomu matka maloleté dieťa žalobcovi neodovzdala, dokonca ho žalobcovi ani neukázala, preto tento styk zmarila žalovaná a žalobca sa so svojím synom v uvedený deň nestretol. Žalobca žalovanú (matku) informoval SMS správou dňa 27.11.2021, že už je na námestí, hoci mu to vykonateľné rozhodnutie neukladalo. Takto konal z dôvodu, že je vzdialenosť Bratislava a Bojnice značná, preto informatívne oznámil svoju prítomnosť žalovanej. Hoci žalovaná opakovane oznamovala žalobcovi, že maloletý nechce ísť za ním, plače a schováva sa, tieto skutočnosti, ktoré žalobcovi oznamovala SMS správou žiadnym spôsobom však nepreukázala a nepredložila žiaden dôkaz o tom, že dieťa plakalo, schovávalo sa, že odmietalo ísť s otcom, prípadne, že je pripravené na styk a je oblečené. Tieto skutočnosti nepreukázala fotodokumentáciou alebo iným dôkazom. Tieto jej tvrdenia zostali len v teoretickej rovine.

Súd na základe vykonaného dokazovania, s prihliadnutím na všetky dôkazy a s prihliadnutím i na všetky skutočnosti v uvedenej veci dospel k záveru, že žalovaná zmarila stretnutie žalobcu s jeho maloletým synom dňa 27.11.2021, pretože bez dôvodu maloletého na stretnutie so žalobcom nepripravila a stretnutie žalobcu so synom neumožnila. Skutočnosti, ktoré tvrdila, pre ktoré sa nemohol realizovať styk maloletého so žalobcom nepreukázala. Súd preto dospel k záveru, že žalovaná svojím konaním priamo porušila povinnosť uloženú jej vykonateľným rozhodnutím súdu, teda porušila právnu povinnosť a zodpovedá za vzniknutú škodu žalobcovi podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákona.

Žalovanej táto právna povinnosť vyplývala priamo z vykonateľného súdneho rozhodnutia, ktorú však porušila.

Súd mal v konaní za preukázané, že cesta žalobcu z Bratislavy do Bojníc dňa 27.11.2021 na miesto stretnutia podľa rozhodnutia súdu na Hurbanovom námestí pred domom kultúry s maloletým synom sa uskutočnila za účelom stretnutia sa s maloletým, dôkazom čoho je i podanie trestného oznámenia zo strany žalobcu, ktorý žalovanú upozornil, že ak neumožní toto stretnutie, oznámi to na polícii. Žalobca tak urobil dňa 27.11.2021 o 12.30 hod.

Žalobcovi vznikla škoda predstavujúca náklady, ktoré vynaložil na prepravu z Bratislavy do Bojníc, tieto náklady sú v priamej príčinnej súvislosti s jeho cestou za maloletým; a zavinenie žalovanej spočíva v jej úmyselnom konaní, pretože vedela, že svojím konaním, t. j. neuskutočnením stretnutia maloletého syna so žalobcom poruší právo žalobcu, ktoré mu vyplynulo z vykonateľného rozhodnutia, teda právo stretnúť sa s maloletým synom. Žalovaná porušila povinnosť uloženú jej súdnym rozhodnutím, o čom žalovaná vedela.

To, že žalovaná v priebehu konania tvrdila vo svojich písomných stanoviskách, že maloletý nechce ísť na stretnutie so žalobcom, plače, schovával sa, nie sú právne významné skutočnosti, pretože tieto tvrdenia tak, ako súd uviedol už vyššie, žiadnym spôsobom nepreukázala.

Žalovaná nepreukázala v konaní objektívne skutočnosti, ktoré bránili v stretnutí žalobcu s maloletým synom.

Ani tvrdenia žalovanej, že maloletý opakovane odmietal styk so žalobcom, nemalo vplyv na posúdenie zodpovednosti žalovanej za škodu spôsobenú žalobcovi, pretože uznesenie zo dňa 4.10.2021 č. k. 18P 54/2019 bolo ku dňu 27.11.2021 vykonateľné, pričom medzi stranami sporu nedošlo k žiadnej inej dohode o spôsobe úpravy styku s maloletým, preto mala žalovaná rozhodnutie súdu rešpektovať.

Škoda žalobcu predstavujúca vzniknuté náklady na prepravu z Bratislavy do Bojníc a späť vznikla v priamej príčinnej súvislosti s jeho cestou za účelom stretnutia sa s maloletým, pričom zavinenie žalovanej spočívalo v jej úmyselnom konaní, pretože vedela, že svojím konaním a nepripravením maloletého a neumožnením styku so žalobcom poruší právo žalobcu na stretnutie a poruší aj povinnosť uloženú jej súdnym rozhodnutím, o čom žalovaná vedela. Konala v rozpore aj s ustanovením § 415 Občianskeho zákona, v zmysle ktorého je každý povinný si počínať tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí, čím vedome žalovaná spôsobila žalobcovi škodu, lebo jej zámer zmariť styk žalobcu s maloletým a spôsobiť mu tak zbytočné náklady, ktoré vynaložil bol vopred daný. Žalovaná bola povinná predchádzať vzniku škody a omisívne konanie – nepripravenie maloletého na styk má taktiež za následok vznik škody. Žalovaná v konaní nepreukázala, že existovala v čase nerealizovania styku 27.11.2021 objektívna skutočnosť, ktorá by bránila v styku maloletého so žalobcom.

Súd dospel k záveru, že dňa 27.11.2021 nebola v konaní preukázaná existencia objektívnej skutočnosti na strane žalovanej alebo maloletého, ktorá by objektívne bránila jeho stretnutiu so žalobcom. Dôkazné bremeno žalovaná nepreukázala k tejto skutočnosti.

Na základe vykonaného dokazovania, s prihliadnutím na všetky skutočnosti a dôkazy, ktoré vyšli v priebehu konania najavo a na ktoré strany sporu poukázali súd dospel k záveru, že boli splnené všetky podmienky zodpovednosti žalovanej za škodu, ktorá žalobcovi vznikla zbytočným vynaložením nákladov na cestu z miesta bydliska žalobcu Bratislava do Bojníc dňa 27.11.2021 a späť za účelom realizácie stretnutia sa žalobcu s maloletým synom na základe vykonateľného rozhodnutia súdu. Žalovaná nepreukázala, že škodu nezavinila.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd žalobe vyhovel.

32. Žalovaná sa dostala do omeškania s plnením peňažného dlhu, preto je povinná zaplatiť žalobcovi aj úrok z omeškania podľa nar. vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonáva ustanovenie § 517 ods.1,2 Občianskeho zákona. V danom prípade ide o úrok z omeškania vo výške 5 % ročne od 28.11.2021 z dôvodu, že dňa 27.11.2021 nebol realizovaný styk žalobcu s maloletým synom a už v tento deň sa žalovaná dozvedela o škode, teda, aké náklady žalobcovi vznikli s cestou z Bratislavy do Bojníc.

33. Žalovaná namietala, že žalobca sa domáha náhrady škody v súvislosti s použitím osobného motorového vozidla Volkswagen Tiguan, preto žalobca predložil súdu Zmluvu o výpožičke zo dňa 24.9.2021, z ktorej vyplýva, že žalobca používal osobné motorové vozidlo na základe zmluvy o výpožičke od vypožičiatel'a, ide o osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen, model Tiguan ALL SPACE, ŠPZ: F. XXX G. a k tomu je priložený technický preukaz. Toto vozidlo bolo vo vlastníctve vypožičiatel'a M. D.. Žalobca použil toto motorové vozidlo aj dňa 27.11.2021, preto súd nemal pochybnosti o tom, že cesta žalobcu z Bratislavy do Bojníc sa uskutočnila na tomto vozidle.

Súd sa stotožnil aj s postupom žalobcu, ktorý si škodu vyčíslil vo výške nákladov, ktoré by zodpovedali nákladom podľa z. č. 283/2002 Z. z. – o cestovných náhradách v znení neskorších zmien a doplnkov. Cesta žalobcu z miesta bydliska Bratislava - Staré Grunty do miesta styku Kultúrne centrum Bojnice, Hurbanovo námestie Bojnice a späť predstavuje vzdialenosť 372 km, t. j. Bratislava do Bojníc 186 km a z Bojníc do Bratislavy 186 km. V zmysle § 7 ods.1 v spojení s ustanovením § 7 ods.4 z. č. 283/2002 Z. z. – o cestovných náhradách si žalobca nároku základnú náhradu vo výške 71,80 eur a náhradu za spotrebované pohonné hmoty vo výške 42,41 eur (náhrada prepočítaná v zmysle spotreby pohonných látok uvedených v technickom preukaze a údajov štatistického úradu v týždni od 22.11.2021 do 28.11.2021). Pre vyčíslenie nároku na náhradu škody, ktorá spočíva vo vynaložených nákladoch na cestu za účelom realizácie styku a za použitia zákona č. 283/2004 Z. z. – o cestovných náhradách zodpovedá nielen ustálenej súdnej praxi (rozsudok KS Košice sp. zn. 20Co 9/2020 v spojení s rozsudkom OS Košice okolie sp. zn. 7C 583/2016 a iné rozsudky), ale tiež odôvodnené rozhodnutím R 12/1990, v zmysle ktorého potrebu použitia vlastného motorového vozidla rodiča na uskutočnenie

styku s maloletým dieťaťom pri výchove druhého z rodičov treba posúdiť jednak z hľadiska prepravy rodiča do miesta styku a tiež z hľadiska účelnosti využitia vozidla v priebehu styku s dieťaťom. Pri vyčíslení nákladov spojených s týmto použitím vozidla je možné prihliadnuť na paušálne náhrady nákladov obdobného používania osobných motorových vozidiel na iné účely.

34. Súd o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods.1 v spojení s § 262 ods.2 Civilného sporového poriadku.

Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v celom rozsahu z dôvodu, že podľa názoru súdu pri každom nezrealizovanom styku treba samostatne skúmať zavinenie, tiež príčinný vzťah a konkrétne okolnosti nerealizovania tohto styku. Súd nezistil v danom prípade dôvody hodné osobitného zreteľa nepriznať úspešnému žalobcovi náhradu trov konania. Súd je toho názoru, že podanie žalôb za jednotlivé nerealizované stretnutia s maloletým synom, keď žalovaná porušila právnu povinnosť daná jej vykonateľným súdnym rozhodnutím, nemôže byť zjavným zneužitím práva. S týmto sa stotožnil aj Okresný súd Prievidza v uznesení, ktorým nespojil všetky veci na spoločné konanie (sp. zn. 8C 34/2022). V jednotlivých konaniach je potrebné vykonať dokazovanie, ktoré by bolo obtiažné vykonať na jednom pojednávaní. Žalobca aj žalovaná uvádzajú v týchto sporoch rôzne skutkové tvrdenia, ktoré nie sú totožné. Styk žalobcu s maloletým synom nebol realizovaný až do rozhodnutia Okresného súdu Prievidza sp. zn. 15Em 2/2022 zo dňa 17.mája 2023, na ktorý súd poukazuje. Súd z týchto dôvodov náhradu trov konania žalobcovi priznal v plnom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na odvolací súd - súd II. inštancie, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1 CSP v spojení s § 362 ods.1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.